

[Aage Fogh.]

Den højtærede minister sagde endvidere, at tiden var inde til, at landbruget må lægge driften om, og derfor må det have ensilagebeholdere. Det er jeg ganske enig med den højtærede minister i, men jeg ønsker at føje til, at uanset om vi havde fri indførsel af oliekager og korn, skulle man alligevel have ensilagebeholdere. Det er vigtigt, at de danske landmænd forstår, at det, de samler, skal de udnytte på bedste måde, så de, selvom prisen er billig på det, der indføres, ikke skal indføre mere end allerhøjest nødvendigt.

Landbrugsministeren (Bordning): For at forebygge enhver misforståelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Heilesen, at selvom jeg udtalte velvilje med hensyn til forhandling om de spørgsmål, der var rejst, så advarede jeg udtrykkeligt imod at opheve fortrinsretten, fordi det har vist sig ved lovens administration, at det er fortrinsretten, der gør, at lånemuligheden er udnyttet så stærkt med hensyn til ajlebeholdere. Til ensilagebeholdere derimod, hvor der ikke er fortrinsret, fordi man ikke har turdet indrømme en sådan i de mindre værdifulde panter, er lovens adgang til lån ikke udnyttet, fordi det er for vanskeligt at opfylde de betingelser, som skal opfyldes, når der i selve ejendommen skal gives pant, der er sikret en forsvarlig placering mellem panterne. Administrationen af loven viser som sagt, at med hensyn til ajlebeholdere og gødningssteder er man fortrinsvis gået lånevejen og i mindre omfang tilskudsvejen, medens det for ensilagebeholdere forholder sig modsat. Som jeg sagde før, er der kun givet $\frac{1}{4}$ million kroner i lån, men 4 millioner kroner i tilskud, fordi lånevejen er vanskeligere, når der ikke kan gives fortrinsret. Derfor kan det ikke betale sig for de pågældende, og så søger de tilskud, og da det naturligvis er de fattigste, som søger lån til ensilagebeholdere o. lign., vil jeg anmode om, at man ikke rejser krav om at lade fortrinsretten bortfalde. Det vil jeg også sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, der ikke kunne forstå, hvorfor jeg ikke troede, at loven ville blive brugt, hvis man tog bestemmelserne om tilskud og rentefrihed væk. Jeg har ikke sagt, at de pågældende så ikke selv vil bygge, men jeg har sagt, at loven ikke ville få nævneværdig betydning med hensyn til ensilagebeholdere. Det viser udviklingen i den tid, der er gået.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Peder Jakobsen, der gik imod at bruge genopbygningsfondens, at jeg kan ikke se

rettere end, at det formål, amerikanerne har haft med at uddele Marshallhjælpen, først og fremmest er at hjælpe os til at genopbygge produktionsmulighederne i vort land, og er der noget sted, hvor det er mere berettiget at yde sådan hjælp end til det formål, der her er tale om? Jeg kan ikke se det.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh forbavtede mig ved — efter at han havde advaret så meget imod at fortsætte med sådanne tilskudsordninger — at tilføje, at han syntes, at man skulle udvide loven til også at omfatte staldhygiejne, istandsættelse af staldbygninger o. lign. Jeg har jo netop påbegyndt en afvikling af loven ved at tage det ting ud af den, hvis forsvarlige gennemførelse jeg anser det for vanskeligst at få kontrolleret; det er netop tilskud til jordarbejde og til det, man forstår ved staldhygiejne, der udgår af loven. Det er næsten umuligt at kontrollere, om sådanne foranstaltninger gennemføres forsvarligt. Det er meget lettere, når det drejer sig om ajlebeholdere, møddingssteder og ensilagebeholdere. Man kan også med rette hævde, at det er en genopbygning, der er tale om, for disse foranstaltninger er nødvendige, hvis vi skal gå over til den større selvforsyning, som jeg tror er nødvendig. Det ærede medlem hr. Aage Fogh tilføjer, at den behøver vi ikke at gennemføre, for det ser ud til, at vi ikke kan få de råstoffer, vi plejer at få, men at det vil være nødvendigt, det vil være klogt og rigtigt alligevel, har han nok ret i. Men hvis vi kan købe foderstoffer og korn udefra til en pris, der er lavere end den, man kan fremskaffe disse værdier til herhjemme ved ensilering o. lign., så foretager landmændene ikke disse foranstaltninger — det kan man ikke forlange. Derfor har denne udvikling ikke været så stærk, som man tidligere havde håbet, men nu bliver det en nødvendighed at gå den vej, og det er derfor, jeg mener, vi må have loven.

Tholstrup: Det, der kalder mig herop, er en bemærkning af det ærede medlem hr. Aage Fogh, der siger, at han ikke er bange for at hjælpe til med investering til disse formål, fordi det er noget, der vil kunne give meget store renter i fremtiden. Det vil altså sige, at disse ajlebeholdere og siloer vil være en særdeles god investering for landmændene. Hvis det er rigtigt, er der ingen grund til, at staten fremmer denne investering. Hvorfor så ikke overlade det til landmændenes eget initiativ og til en normal finansiering? Det er, synes jeg, uri-